КАРЛОС ПЕЛИСЕР
ЖЕЛАНИЯ

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

Тропико, защо ми даде
ръце, препълнени със багри?
Всичко, до което се докосна,
със слънце се изпълва.
Във вечерите нежни на безброй крайбрежия
ще мина с моя пъстър стъклен звън.
Остави ме миг един
да престана да съм вик и багра.
Остави ме миг един
климата си да смени сърцето,
да пия полусянката на пустотата,
да се навеждам мълком над балкон далечен,
да се потапям в мантел[1] с тънки гънки,
да се разсея по брега на крехка обич,
да милвам сладостно пригладени коси,
да пиша размисли със тънък молив.
О, да престана миг един
на слънцето да бъда адютант!
Тропико, защо ми даде
ръце, препълнени със багри?

---

[1] мантел — немска заемка в българския език (вероятно през руски) със същия смисъл като испанската дума „мантѝйа“: плащ — Б.р. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.